

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti, Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocatul Constantin Vornicescu, în numele inculpatului Paladi Ion Gheorghe, împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 17 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Paladi Ion Gheorghe, născut la 25 martie 1986, originar din or. Chișinău, domiciliat or. Hîncești str. Mihalcea Hîncu, 31

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 24.02.2011 pînă la 17.02.2012
2. în instanța de apel din 21.03.2013 pînă la 24.04.2013
3. în instanța de recurs din 24.07.2013 pînă la 29.10.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Constantin Vornicescu, care a solicitat admiterea recursului.

Partea vătămată, Poiată Petru, care a solicitat admiterea recursului.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 17 februarie 2012, Paladi I.G. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasîndu-se de la Paladi I.G. în beneficiul lui Poiată Petru Ion prejudiciul moral în sumă de 40.000 lei, iar în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordine civilă.

2. Potrivit sentinței, Paladi I.G. la 03.01.2010, în jurul orei 19.40, conducînd automobilul de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î C NN 265, închiriat de la SRL „Lux-Carent”, care era într-o stare tehnică bună și avînd în calitate de pasager pe bancheta din față, pe cet. Arnăuț Victor, în timp ce se deplasa pe traseul Chișinău-Hîncești în direcția mun. Chișinău, cu o viteză de aproximativ 60 km/oră, nu a

manifestat prudență sporită la conducerea mijlocului de transport, astfel că în apropierea or. Ialoveni, km 8 plus 510 metri, a încălcat semnificația indicatorului rutier 3.27, amplasat pe direcția lui de deplasare, care stabilește că viteza maximă de deplasare pe această porțiune de traseu are limita de 40 km/oră, precum și prevederile art. 45 alin. (1), pct. a), b), d), e) și alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează expres că conducătorul mijlocului de transport trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, condițiile rutiere, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, cerințe care au fost ignorate de către Paladi I.G., care observând în limita vizibilității un obstacol, a încercat să efectueze o manevră de ocolire, însă nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport, derapând de pe traseu, ulterior tamponând pietonul Poiată P.I., care la moment se deplasa regulamentar pe partea dreaptă a carosabilului. În rezultatul impactului produs lui Poiată P.I. i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Astfel, acțiunile lui Paladi I.G. au fost calificate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) CP, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către avocatul Petru Coșleț, în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Paladi I.G. să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, fără aplicarea pedepsei complementare.

În motivarea apelului s-a invocat asprimea pedepsei și faptul, că instanța de fond nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul nu are antecedente penale, se căiește sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și la recuperarea prejudiciului, are la întreținere 2 copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de trai, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

3.1 Sentința a fost contestată și de către inculpat, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate în baza art. 90 CP, invocând argumente similare cu cele din apelul apărătorului său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013 au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței contestate.

Analizând sentința atacată sub aspectul motivelor invocate, cât și din oficiu, instanța de apel a conchis că apelurile declarate sunt nefondate, apreciind că pedeapsa stabilită inculpatului a fost corect individualizată.

Astfel, în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei, respectiv de gradul de pericol social crescut al faptei săvârșite de inculpat, care chiar dacă se atribuie la categoria celor comise în imprudență, face parte din categoria celor grave, a avut drept consecință vătămarea corporală gravă a victimei, periculoase pentru viață; modul cum a fost comisă infracțiunea: tamponarea pietonului în imediata apropiere de intersecție a drumului principal cu cel adiacent, a trecerii de pietoni, conducerea defectuoasă a autovehiculului prin neconcordanța vitezei de deplasare, depășind limita de viteză stabilită prin marcajele rutiere, la condițiile rutiere, afară fiind iarnă, în condiții meteorologice nefavorabile (drumul acoperit cu zăpadă și ghețuș), pe timp de noapte când reacția organismului este mai lentă, deplasându-se cu lumina inclusă la faza scurtă, ceea ce limitează posibilitatea de a vedea și evita tamponarea de obstacole; de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului, reținute ca și circumstanțe atenuante, care a recunoscut vina, se căiește în cele comise, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este la primul conflict cu legea penală, a recuperat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate care necesită o nouă intervenție chirurgicală la cap - organ vital - lipsa circumstanțelor agravante.

Ținând cont de cele enunțate mai sus cât și de influența pedepsei, asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, pedeapsa de 4 ani închisoare, în penitenciare de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru un termen de 3 ani, stabilită inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel consideră că este una echitabilă.

Instanța de apel nu a admis afirmațiile invocate de apelanți cu privire la contribuirea activă la descoperirea infracțiunii de vreme ce încă de la urmărirea penală inculpatul, având obligațiunea de a se prezenta la organul de urmărire penală, inclusiv de a comunica imediat despre locul de schimbare a domiciliului (f.d. 54; v. I) nu s-a prezentat la citările făcute, motiv pentru care s-au dispus efectuarea investigațiilor în vederea căutării lui (124-125, v. I). Prin urmare nu poate fi vorba de contribuire activă la descoperirea infracțiunii, prin aceasta înțelegându-se nu numai recunoașterea vinei ci și implicarea la examinarea cauzei în termeni cât mai restrânși, pe când în speță, inculpatul cunoscând că se petrec acțiuni de urmărire penală, a părăsit țară, fără a înștiința OUP, ultimul fiind nevoit să suspende urmărirea penală mai bine de șase luni și imediat după reținere și punere sub învinuire, aducându-i-se la cunoștință că dosarul se expediază în instanță, iarăși a părăsit, țara fără înștiințarea instanței de judecată despre această circumstanță, care la rândul său l-a anunțat în căutare, cauza aflându-se pe rolul instanței mai bine de un an.

În ceea ce privește argumentul apelanților referitor la neluarea în considerație a poziției părții vătămate care a pledat pentru pedepsirea blândă a inculpatului, instanța de apel a stabilit că potrivit art. 75 alin. (1) CP la aplicarea legii penale instanța de judecată ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii

săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală și nu de solicitările părților, iar prima instanță, analizând atât circumstanțele atenuante cât și împrejurările cauzei, corect a considerat că inculpatului urmează ai fi stabilită o pedeapsă situată în apropierea limitei minime a sancțiunii art. 264 alin. (3) CP, reieșind din atenuantele reținute, cât și imposibilitatea aplicării art. 90 CP.

Ca lipsită de temei a fost respinsă și cerința de neaplicare a pedepsei complementare obligatorii, de vreme ce nu au fost prezentate probe că inculpatul are o unică sursă de existență - conducerea mijlocului de transport.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Constantin Vornicescu, care solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, în baza art. 90 CP, și fără aplicarea pedepsei complementare.

În susținerea recursului declarat apărătorul a invocat că instanța de apel:

- a constatat doar circumstanțe atenuante, dar nu le-a luat în considerație la stabilirea pedepsei;

- a ignorat faptul că partea vătămată a solicitat ca inculpatul să nu fie pedepsit cu privațiune de libertate;

- nu a dat apreciere recipisei, prin care se atestă faptul că inculpatul a achitat prejudiciul moral de 40.000 lei;

- a ignorat declarațiile inculpatului cu privire la deplasarea după hotare, din motivul acumulării surselor bănești pentru a repara prejudiciul cauzat;

- eronat a concluzionat că inculpatul a recuperat prejudiciul numai după adoptarea sentinței, deoarece el nu cunoștea data adoptării sentinței și a făcut cunoștință cu sentința din 17.12.2012, prin intermediul avocatului său, abia la 01.03.2013;

- eronat a interpretat certificatele de naștere a copiilor săi minori, concluzionând greșit că inculpatul nu este tatăl lor;

- a ignorat practica Curții de Apel și a Curții Supreme de Justiție, în cauze similare.

6. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând decizia atacată, prin prisma criticilor formulate de apărător, Colegiul lărgit consideră că hotărârile contestate urmează a fi casate.

Din textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, precum și cu soluționarea acțiunii civile, și critică hotărârile adoptate pe caz numai în latura penală.

Colegiul relevă că critica recurentului, în sensul că pedeapsa aplicată a fost greșit individualizată, și-a găsit confirmare, și anume aceasta nu răspunde pe deplin cerințelor art. 75 Cod penal.

Invocând doctrina penală și practica judiciară, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțelege cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

În cazul supus judecării, instanța de recurs consideră întemeiată și legală concluzia instanțelor de fond și de apel, referitoare la quantumul și tipul pedepsei stabilite, atenționând că sancțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod Penal, este de la 3 la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani. Astfel, instanța de fond întemeiat a stabilit, iar instanța de apel just a menținut pedeapsa sub formă de închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în limita prevăzută de sancțiunea legii penale, și anume 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

Analizând argumentele invocate de recurent, precum că instanțele de judecată nejustificat nu i-au aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, în opinia instanței de recurs și-au găsit confirmare la examinarea cazului dat.

Astfel, instanța de apel a reținut ca circumstanțe atenuante datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului: *„...a recunoscut vina, se căiește în cele comise, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este la primul conflict cu legea penală...”*.

„În asemenea circumstanțe, instanța de fond în opinia instanței de apel, corect a constatat manifestarea din partea inculpatului a semnelor de căință activă prin acordarea sprijinului necesar părții vătămate și a existenței dovezii de un total dezinteres față de soarta părții vătămate, pusă în dificultate în urma acțiunilor imprudente ale lui”.

În acest context Colegiul evidențiază că, Codul penal în art. 76 alin. (1) lit. e), prevede ca circumstanță atenuantă: prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate.

Deci, prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate ca circumstanțe atenuante se referă la comportamentul postinfracțional al vinovatului, exprimat prin orice activitate a inculpatului îndreptată spre restabilirea situației care a existat pînă la săvârșirea infracțiunii și înlăturarea benevolă a consecințelor ei.

În teoria dreptului penal și practica judiciară drept circumstanțe atenuante de acest fel sunt considerate: transportarea de către cel vinovat a victimei unui accident rutier într-o instituție medicală, repararea totală a pagubei materiale și morale cauzate părții vătămate prin infracțiune, restabilirea de către cel vinovat a stării inițiale a obiectelor materiale deteriorate sau distruse prin infracțiune, ajutorul material și scuzele vinovatului aduse părții vătămate după săvârșirea infracțiunii etc.

Aceste circumstanțe sunt prezente în cazul supus judecării, reieșind din:

- declarațiile părții vătămate, date în cadrul instanței de fond, din care rezultă că inculpatul îl vizita la spital și i-a dat pentru tratament 3000 lei. (f.d. 232);

- declarațiile martorei Bunescu M.V., date în cadrul instanței de fond, din care rezultă că inculpatul a vizitat partea vătămată la spital și i-a dat părții vătămate bani pentru tratament, numai nu ține minte cît. (f.d. 233);

- declarațiile martorului Arnaut V., date în cadrul instanței de fond, din care rezultă că împreună cu inculpatul au chemat salvarea și poliția, apoi au vizitat partea vătămată la spital. (f.d. 234).

În decizia sa instanța de apel a stipulat și faptul că inculpatul: *„a recuperat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate care necesită o nouă intervenție chirurgicală la cap - organ vital- lipsa circumstanțelor agravante”*.

Însă, mai de parte instanța de apel contrazicîndu-se, a precizat că: *„Cu toate că la momentul judecării cauzei în ordine de apel partea vătămată a confirmat restituirea prejudiciului moral în mărimea dispusă spre încasare de către instanța de fond, această împrejurare nu poate fi reținută în sensul aplicării prevederilor art. 90 CP, or acest fapt a fost făcut doar după pronunțarea sentinței și inculpatul pînă în prezent prelungeste de a se eschiva de la executarea pedepsei”*.

Aici Colegiul observă că conform materialelor dosarului, și anume f.d. 55, v.2, partea vătămată prin recipisa consemnată personal, confirmă faptul achitării de către inculpat a prejudiciului moral stabilit de instanțe în mărime de 40.000 lei integral, dar nu cum a menționat instanța de apel *„parțial”*.

De asemenea, Colegiul atestă că condiționarea achitării prejudiciului cauzat de către inculpat pînă sau după pronunțarea sentinței, în sensul aplicării sau nu a art. 90 Cod penal, nu este prevăzută de legea penală.

În privința circumstanței cu privire la faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, instanța de apel nu a reținut-o pe motiv că: *"...din certificatele de naștere anexate la f.d. 24 și 25, v. II, rezultă că tatăl copilului Costenco Milena este Costenco Ivan Grigorevici, iar a copilului Costenco Marco - Costenco Ivan Gheorghevici, și că atât Costenco Ivan Grigorevici cât și Costenco Ivan Gheorghevici sunt cetățeni ai Ucrainei.*

Conform materialelor cauzei, inclusiv a apelurilor inculpatului și apărării, pe rolul organului de urmărire penală și instanțelor judecătorești din Republica Moldova s-a aflat și se află cauza penală a lui Paladi Ion Gheorghe, 25.03.1986 a.n., originar și domiciliat or. Hâncești, str. Mihalcea Hîncu 31, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, necăsătorit, cu studii medii incomplete, fără antecedente penale, iar apărarea nu a prezentat probe ce ar dovedi că ultimul a dobândit cetățenia Ucrainei și că și-a schimbat familia, numele și prenumele în Costenco Ivan Gheorghevici sau Costenco Ivan Grigorevici".

Analizând concluzia dată, Colegiul notează că conform certificatului de cununie a inculpatului cu Costenco Olga (f.d.26 v.2) inculpatul este cununat cu mama a doi copii minori și nu importă ce cetățenie dețin copiii sau părinții acestora. Mai mult, Colegiul menționează că faptul deținerii de către inculpat a unei alte cetățenii nu este exclus de către legislația Republicii Moldova, și ca urmare acest fapt nu poate constitui ca dovadă în afirmația instanței de apel precum că inculpatul nu are la întreținere 2 copii minori.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul consideră că argumentele invocate de recurent și-au găsit confirmare la examinarea cazului dat, deoarece instanța de apel stabilind următoarele circumstanțele atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal: *„recunoașterea vinovăției, căința în cele comise, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este la primul conflict cu legea penală, a recuperat prejudiciul moral cauzat”,* precum și lipsa celor agravante, însă acestea nu au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei.

De asemenea, instanța de apel eronat a respins și alte circumstanțe care conform art. 76 alin. (2) Cod penal, nefiind prevăzute la alin. (1) pot fi considerate ca atenuante, și anume: săvârșirea unei infracțiuni din imprudență, prezența a doi copii minori la întreținere, restituirea prejudiciului moral stabilit de instanța de fond și lipsa pretențiilor din partea părții vătămate, precum și solicitarea acestuia de a-i aplica inculpatului o măsură neprivativă de libertate.

Astfel, Colegiul constată eronată concluzia instanțelor de fond și de apel în partea stabilirii pedepsei, prin neaplicarea art. 90 Cod penal.

La acest capitol, Colegiul remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 Cod penal, conform cărora, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Instanța de recurs, apreciind circumstanțele cauzei consideră de a stabili o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei principale pe termen de probă de 3 ani, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă în termeni în care se poate obține corectarea și reeducarea condamnatului. Careva interdicții pentru condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzute de alin (4) art. 90 Cod penal nu au fost constatate.

Așa dar, la examinarea recursului declarat și-au găsit confirmare temeiurile de casare invocate de recurent, prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care se tinde la nepronunțarea de către instanța de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și s-au aplicat pedepse contrar prevederilor legale.

Având în vedere cele relatate, Colegiul lărgit ajunge la concluzia de aplicare a pedepsei sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu suspendarea pedepsei principale, pedeapsă care va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei noi atitudini a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite, recursul ordinar declarat de avocatul Constantin Vornicescu, în numele inculpatului Paladi Ion Gheorghe, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013 și sentința Judecătoriei Ialoveni din 17 februarie 2012 în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

Paladi Ion Gheorghe se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită lui Paladi Ion Gheorghe, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă în termenul de probă fixat, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se casează încheierea Judecătoriei Ialoveni din 24 mai 2011, cu încetarea procedurii de căutare în privința lui Paladi Ion Gheorghe.

În rest dispozițiile sentinței se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată public la 19 noiembrie 2013, ora 09.50.

Președinte:

(semnătură)

Petru Ursache

Judecători:

(semnătură)

Nicolae Gordilă

(semnătură)

Vladimir Timofti

(semnătură)

Elena Covalenco

(semnătură)

Ghenadie Nicolaev

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă